

[Stetter]

økonomi og befolkningens levestandard, for realiteten er, at det var gået langt værre, hvis vi havde holdt os udenfor.

I og med formandskabet har vi EF-tilhængere en lejlighed til at få skabt en positiv stemning og debat omkring Fællesskaberne. Den konservative gruppe håber, at formandskabet vil skabe større interesse herhjemme om debatten og beslutningerne i De europæiske Fællesskaber. Det er svært, jeg ved det godt, for der er ikke megen interesse for EF-spørgsmål i Danmark, på trods af at EF-emner vedrører den enkelte virksomhed og den enkelte familie; lad os derfor søge trods alt at udnytte den mulighed, som formandskabet giver os.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 11.48

Mødet genoptaget kl. 13.30

Forhandlingen genoptoges.

Erhard Jakobsen (CD):

Der er to ting, der er baggrund for den debat, vi har her i dag. Den ene, skal vi sige den officielle baggrund, er, at vi netop har overtaget formandskabet. Det er naturligvis en meget vigtig ting for os, og så er der grund til at snakke lidt ekstra om det. Den anden er, at vi har været medlem i 5 år, og det er så lang en periode, at der nok kan være grund til at kigge lidt tilbage og gøre en smule status over det, der er sket.

Må jeg begynde med at komplimentere ministeren for den redegørelse, der skriftligt foreligger for os. Jeg synes, den er velegnet. Jeg håber, pressen i vidt omfang vil gøre brug af den og lægge de ting frem, som står i den. Den er kortfattet visse steder, men modstanderne kan være rolige for, at hver eneste ting, der står deri, kan dokumenteres, kan udbredes yderligere, sådan at ingen skal være i tvivl om, at det forholder sig så optimistisk, som ministeren fremhæver det.

Jeg vil i modsætning til andre talere, der har været heroppe, slå på de optimistiske strenge, når det gælder bedømmelsen af EF.

Jeg kan kun sige, at i samtlige de 5 år, hvor vi har været med, og hvor jeg har været dernede, har det været en glædelig overraskelse. Jeg troede ikke på, hvad modstanderne sagde, det skal jeg komme tilbage til senere, men jeg var mere skeptisk over for EF-samarbejdet, da jeg satte mine fødder dernede for første gang, end jeg er i dag efter at have været der i 5 år.

Må jeg også sige, at jeg og min gruppe har fuld tillid til, at vores ministre vil klare denne opgave på en måde, der ikke alene er værdig for vort land, men også er i stand til at bringe visse forbedringer og få visse ting sat på plads. De retningslinjer, ministeren selv har trukket op for, hvad vi skal gøre, tiltræder jeg helt. Blot ét lille råd, hvis det må være mig tilladt: sæt ikke målene så højt, som nogle af de andre formænd har gjort, for det virker bare latterligt og skuffende, når man så bagefter konstaterer, at man sagde det og det, og det blev der ikke noget ud af. F. eks. har der været forskellige opfordringer med hensyn til arbejdsløsheden. Jeg havde nær sagt: lad være med at sige noget om den, for der er ingen formand for noget Ministerråd, der er i stand til at gøre noget som helst ved arbejdsløsheden. Den løses eller løses ikke ud fra et helt sæt af komplicerede forhold, som ingen kan gøre en ekstra indsats for eller en ekstra indsats imod. Men man kan bare bagefter sige: det startede så smukt med, at Danmark sagde: vi skal nok afskaffe arbejdsløsheden – og så er den vokset med 75.000 eller et eller andet andet tal, og det svarer til 0,003 pct. osv. Men jeg ved jo, at vores ministre har begge fødder plantet solidt på jorden, så jeg tvivler ikke om, at de ikke udsteder store proklamationer, som man bagefter bare har et mas med at få trukket ind igen.

Der har været talt en del om det økonomiske samarbejde. Der har været misfornøjelse med, at det ikke er kommet videre. Også dér tror jeg vore folk på ministerpladserne gør klogt i at gå stille med dørene. Det økonomiske samarbejde bygges op, men det bygges meget, meget langsomt op, og det er nødvendigt. Det er ikke Danmark, der har betænkeligheder. Der er ingen danske interesser, der strider imod, at der bliver det stærkest mulige økonomiske og monetære samarbejde i EF, men det vil være svært for Storbritannien og for Forbundsrepublikken Vesttyskland